

Gymnázium Jána Adama Raymana, Mudroňova 20, 08001 Prešov

Školská slohová práca

Od škôlky po gymnázium
(Beletrizovaný životopis)

Meno a priezvisko: Alexandra Liptáková

Trieda: 1. A

Školský rok: 2023/2024

Koncept

KONCEPT

O čom chcem rozprávať: 1. Narodenie

2. Škola

3. Ľúdi, Jazyková < KORONA

4. Základná

5. Stredná

6. Budúcnosť =

1. Pred 15 rokmi som sa ~~1x~~ zoznámila s mojím manželom a dom. Bola som ich 1. dieťa a pozorovať som si užívala naplno. ~~Moje~~ 1. kvoky prislú celkom skoro, nemala som ani rok. Potom som začala rozprávať a v dome sa ozýval spev a vymyslené pesničky. O rok neskôr sa mojím obľúbeným miestom stala škola. Bola som veľmi energické dieťa a deti som zbožňovala. Najradšej som ~~ma~~ si kreslila. Už vtedy sa začalo ukazovať moje umelécké zručnosti. Kreslenie básniciek bola ďalšia aktivita, kt. ma sprevádzala celým detsvom. Čas opustiť školu a nastúpiť na ZŠ prišiel rýchlo. Raz som stála v atriu novú školu a pasovali ma za prváčku. Učila som sa veľmi rada a, no najradšej som čítala zo slabikára. Vďaka tomu som si našla cestu ku knihám. V rozvíjaní mojho umeléckeho ducha som pokračovala aj tam, a už v 1. ročníku som sa zúčastnila Hviezdo. Klub.

"Hádaj čo? Budeš mať brata?" oznamili mi rodičia a zaplavil ma pocit radosti. Keď prišiel na Svet, uvedomila som si, že rola jedináčka a easy, keď som bola stredobodom pozornosti, sa skončil. Mój sen sa splnil a začala som sa učiť hrať na klavír a spievať. Kolky pribúdali a ja som sa stala žiačkou 2. stupňa. Niekedy vtedy som si uvedomila, ako ma baví učiť sa jazyky a hodiny NEJ a MÚJ m. v škole nestačili.

A tak som sa v 5. ročníku spolu so spolužiakmi prihlásiť na jaz. a v ANJ a v anj sa ešte viac zdokonaľovať.

Nikto nečakal, že 6. a 7. ročník strávieme doma. Nebolo to jednoduché obdobie, keďže som nemala možnosť stretávať sa s kamarátmi. V tom období sa narodil mój 2. mladší brat a samota sa sčasti vytratila. ~~Odrazu~~ Razu sme boli na späť v škole, no ~~tu~~ sme mali úkryt pod rúskom.

Keď som prišla do 9. ročníka a prijímacie s monitorom sa blížili, stres postupne pribúdala. Nečakala som, že T9 sa mi vydarí a na SS budem môcť nastúpiť bez prijímaciek, no opäť sa stal pravdou. Teniz navštevujem GYM a som na seba hrdá.

Myslienky o budúcnosti zamestnávajú moju hlavu celkom často. Momentálne je mojim hlavným cieľom dostať sa na medzinu a stať sa zubárkou.

Určite by som ráda cestovala a vidieť všetko, čo sa dá, spoznávať rôzne kultúry, nových ľudí a skúšať nové jedlá. Jednoducho mať kopu zážitkov, o kt. budem rozprávať svojim deťom.

Pred pätnástimi rokmi som sa zoznámila s mamou a otcom. Bola som ich prvé dieťa a pozornosť som si užívala naplno. Prvé kroky prišli celkom skoro, nemala som ani rok. Čoskoro sa v dome ozýval spev a vymyslené pesničky. O rok neskôr sa mojím obľúbeným miestom stala škôlka. Bola som veľmi energické dieťa a deti som zbožňovala. Najradšej som mala, keď sme všetci sedeli za stolom a v tichu kreslili. Už vtedy sa začalo ukazovať moje umelecké cítenie.

Čas opustiť škôlku a nastúpiť na základnú školu prišiel rýchlo. Zrazu som stála v átriu školy a pasovali ma za prváčku. Učila som sa veľmi rada, no najradšej som čítala zo šlabikára. Takto som si našla cestu aj ku knihám. V rozvíjaní môjho umeleckého ducha som pokračovala aj tam, a už v prvom ročníku som sa zúčastnila Hviezdoslavovho Kubína.

„Hádaj, čo? Budeš mať bračeka!“ oznámili mi rodičia a zaplavil ma pocit radosti. Keď prišiel na svet, uvedomila som si, že rola jedináčika a časy, keď som bola stredobodom pozornosti, sa skončili. V druhom ročníku som začala navštevovať umeleckú školu. Môj sen sa splnil a začala som sa učiť hrať na klavír a spievať. Roky pribúdali a ja som sa stala žiačkou druhého stupňa. Niekedy vtedy som si uvedomila, ako ma baví učiť sa jazyky a hodiny nemčiny a angličtiny mi v škole nestačili. A tak som sa prihlásila na jazykovú školu a v angličtine sa ešte viac zdokonaľovala.

Nikto nečakal, že šiesty a siedmy ročník strávime doma, učením sa z obrazoviek mobilov a počítačov. Bolo to pre mňa ťažké obdobie, keďže som bola nútená sedieť doma a nemala som možnosť stretávať sa s kamarátmi. Mojej spoločenskej povahe to taktiež nerobilo dobre a cítila som sa sama. V tomto období sa narodil môj druhý mladší brat a samota sa sčasti vytratila. Odrazu sme boli naspäť v škole, no tvár sme mali zahalenú rúskom.

Keď som prišla do deviateho ročníka a prijímačky s monitorom sa blížili, stres postupne pribúdal. Nečakala som, že monitor sa mi vydarí a na strednú školu budem môcť nastúpiť bez prijímačiek, no opak sa stal pravdou. Teraz navštevujem Gymnázium Jána Adama Raymana a som na seba veľmi hrdá. Nie je to vždy ľahké v spojení s umeleckou a jazykovou školou, no dá sa to zvládnuť.

Myšlienky o budúcnosti zamestnávajú moju hlavu celkom často. Momentálne je mojím hlavným cieľom dostať sa na medicínu a stať sa zubárkou. Určite by som chcela cestovať a vidieť všetko, čo sa dá, spoznávať rôzne kultúry, nových ľudí a skúšať nové jedlá. Jednoducho mať kopu zážitkov, o ktorých budem raz rozprávať svojim deťom.